

5498

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO NR KN.I-5.0911-343/10

z dnia 30 listopada 2010 r.

Na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

orzekam

nieważność uchwały Nr XLIX/261/2010 z dnia 30 września 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Luboń - „Żabikowo Centrum - Północ” - ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 30 września 2010 roku Rada Miasta Luboń uchwałą Nr XLIX/260/2010 uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Miasta Luboń - „Żabikowo Centrum - Północ”.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu wraz z dokumentacją planistyczną dnia 8 października 2010 roku, a następnie uzupełniona 4 listopada 2010 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie przepisu art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz przepisu art. 20 ust. 1 ustawy z 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.).

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 17 pkt 12 i art. pkt 14 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) burmistrz rozpatruje uwagi dotyczące projektu planu miejscowego, a wykonanie tej czynności przedstawia

w wykazie, stanowiącym element dokumentacji prac planistycznych. Następnie przedstawia radzie gminy projekt planu wraz z listą nieuwzględnionych uwag. Z kolei na mocy art. 20 ust. 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym rada gminy rozstrzyga o sposobie rozpatrzenia ww. uwag, a rozstrzygnięcie to winno stanowić załącznik do uchwały w sprawie planu miejscowego.

W trakcie pierwszego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu wniesiono uwagi m.in. w

zakresie: likwidacji terenu U/ZP w części dotyczącej działki nr geod. 58/1 (uwaga nr 38 w wykazie), , skorygowania parametrów zabudowy na działkach nr geod. 143, 145, 153 i 154 (uwaga nr 57).

Do pierwszej z ww. uwag Burmistrz odniósł się jedynie w części dotyczącej usunięcia drogi wewnętrznej – pomijając postulat likwidacji terenu U/ZP. W zakresie pozostałych dwóch uwag, zgodnie z wykazem, Burmistrz uznał je za uwzględnione, a adnotacja o uwzględnieniu została ponadto powielona w załączniku nr 2 do uchwały w sprawie planu, stanowiącym rozstrzygnięcie Rady Miasta o sposobie rozpatrzenia uwag.

W toku prowadzonego postępowania nadzorczego ustalono, że w uchwalonym w dniu 30 września 2010 r. planie pozostawiono kwestionowane ustalenia lub uwzględniono je jedynie w części (dopuszczono możliwość realizacji zabudowy bliźniaczej na terenie 21MN, nie zmniejszono, zgodnie z wniesioną uwagą nr 57, dopuszczalnej wysokości oraz powierzchni zabudowy, pozostawiono teren U/ZP).

W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, iż omawiane uwagi, niezgodnie z wcześniejszym rozstrzygnięciem Burmistrza nie zostały uwzględnione, bądź uwzględnione zostały tylko w części, i jako takie - nie zostały przedstawione Radzie Miasta.

Wykazana powyżej sprzeczność pomiędzy ustaleniami zawartymi w wykazie uwag a treścią uchwalonego planu, skutkująca brakiem rozstrzygnięcia omawianych uwag przez Radę Miasta jako nieuwzględnionych przez Burmistrza, powoduje naruszenie art. 17 pkt 14 oraz art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Ponadto w kontekście rozpatrywania przez Radę Miasta Luboń uwag do projektu planu organ nadzoru zwraca uwagę na praktykę zamieszczania w załączniku nr 2 do uchwały wszystkich uwag wniesionych do projektu planu w formie, w jakiej zostały one rozpatrzone przez Burmistrza, co w literalnym brzmieniu stwarza wątpliwości interpretacyjne i logiczne odnośnie dokonanego przez radę rozstrzygnięcia o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu. Rażącym tego przykładem jest rozstrzygnięcie przez Radę Miasta Luboń uwag zawartych w §9 - 20 załącznika jako nieuwzględnionych, a następnie - poprzez odrębną adnotację – uznanych za uwzględnione.

Mając powyższe na uwadze organ nadzoru wskazuje na treść art. 17 pkt 13 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zgodnie, z któ-

rym, po wprowadzeniu zmian do projektu planu, wynikających z rozpatrzenia uwag, wójt zobowiązany jest do ponowienia uzgodnień w niezbędnym zakresie oraz, co za tym idzie, następnych, kolejnych czynności, w myśl art. 17 ww. ustawy, co w przypadku przedmiotowej uchwały nie nastąpiło pomimo wprowadzenia istotnych zmian do planu po jego powtórny wyłożeniu do publicznego wglądu.

Stosownie zaś do treści art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

Sprzeczne z wymogiem określonym w art. 15 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy są zapisy

§5 pkt 12 uchwały Rady Miasta Luboń w części dotyczącej możliwości „adaptacji mieszkań oraz lokalizacji nowych, przeznaczonych na cele usług przedszkolnych, stanowiących nie więcej niż 70% powierzchni budynku przeznaczonego na funkcje mieszkalne” na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Zgodnie, bowiem, z definicją „przeznaczenia dopuszczalnego” i „przeznaczenia podstawowego” zawartą w §2 pkt 14 i 15 uchwały Rady Miasta Luboń, przeznaczenie 70% powierzchni budynku mieszkalnego na funkcję usługową powoduje, że zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna jest już wyłącznie przeznaczeniem dopuszczalnym (tj. przeznaczeniem innym niż podstawowe), co stoi zaś w sprzeczności

z ustalonym w planie przeznaczeniem podstawowym tych terenów jako „terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej”.

Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planie miejscowym określa się obowiązkowo parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy. Przepis ten znajduje uszczegółowienie w §4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587), na mocy którego ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu.

Zasadę sporządzania planu, określoną w art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym naruszono poprzez brak określenia parametrów zabudowy dla terenu 4U, za wyjątkiem przedstawionych na rysunku linii zabu-

dowy, jak też brak określenia geometrii dachów dla zabudowy na terenach 1MW, 2MW, 4MW – 8MW.

Niekonsekwentne w tym zakresie, a przez to niespełniające wymogów art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, pozostają ustalenia dla terenów 2KP i 3KP (dopuszczenie realizacji obiektu kubaturowego – parkingu wielopoziomowego, dla którego ustalono jedynie dopuszczalną wysokość oraz linie zabudowy) oraz terenu C (dopuszczenie rozbudowy budynku ciepłowni bez określenia dopuszczalnej wysokości i geometrii dachu).

Zauważyć należy, że obowiązek zawarcia w lanie zagadnień określonych w art. 15 ust. 2 ww. ustawy, a więc m. in. parametrów zabudowy pozostaje uzależniony od warunków faktycznych panujących w terenie. Oznacza to, że plan miejscowy musi zawierać ustalenia, o których mowa w ww. przepisie, jeżeli w terenie powstają okoliczności faktyczne uzasadniające dokonanie takich ustaleń. Dopuszczenie na danym terenie nowej zabudowy, rozbudowy istniejących obiektów czy też brak jednoznacznego zakazu zabudowy - rodzi obowiązek ustalenia dla niej parametrów określonych w art.15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Takie rozumienie ww. przepisów ustawy znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Zgodnie z §8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - na rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie rysunku planu miejscowego z tekstem planu miejscowego. Organ nadzoru stwierdził, iż przedmiotowy plan narusza ww. przepisy z uwagi na brak na rysunku terenu 24KD-P, wymienianego w tekście.

Ponadto stosownie do zapisu art. 16 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym plan miejscowy sporządza się w skali 1:1.000, z wykorzystaniem urzędowych kopii map zasadniczych albo w przypadku ich braku map katastralnych, gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym.

Mając powyższe na uwadze organ nadzoru ujawnił, iż mapa wykorzystana jako podkład geodezyjny dla rysunku przedmiotowego planu, stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały, nie zawiera informacji potwierdzających jej pochodzenie z zasobu właściwego powiatowego ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.

Nadto w toku prowadzonego postępowania nadzorczego organ nadzoru zwrócił uwagę na następujące nieścisłości, bądź niejasne sformułowania w tekście omawianego planu:

- dopuszczenie, w §14 pkt 3 lit b uchwały, „modernizacji” istniejącej zabudowy, bez sprecyzowania

co należy rozumieć pod pojęciem „modernizacji”;
- nakaz zachowania tych samych gabarytów i formy budynków bliźniaczych, zawarty w §10 pkt 3 lit h, §11 pkt 3 lit h, §12 pkt 3 lit h, §15 pkt 3 lit i, §16 pkt 3 lit f, §17 pkt 3 lit h oraz §18 pkt 3 lit g, uchwały, bez wyraźnego określenia czy dotyczy on poszczególnych segmentów budynków bliźniaczych czy też wszystkich takich budynków na danym terenie.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być skarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek

5499

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO NR KN.I-5 0911-368/10

z dnia 1 grudnia 2010 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

orzekam

nieważność uchwały Nr XLV/412/10 Rady Miasta i Gminy Gołańcz z dnia 25 października 2010 roku w sprawie ustalenia trybu i szczegółowych kryteriów oceny wniosków o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej - ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 25 października 2010 roku Rada Miasta i Gminy Gołańcz podjęła uchwałę Nr XLV/412/10 w sprawie ustalenia trybu i szczegółowych kryteriów oceny wniosków o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu dnia 4 listopada 2010 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie przepisu 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 19c ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz.U. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.)

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały stwierdził, co następuje:

W §7 uchwały postanowiono, że: „Uchwała obowiązuje od dnia 25 października 2010 roku”.

Zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są, na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego.

Uchwały organów samorządu terytorialnego zawierające normy generalne i abstrakcyjne, po-

wszechnie obowiązujące na danym terenie są traktowane jako akty prawa miejscowego. Każdy bowiem akt prawny zawierający normy o charakterze generalnym (czyli nie odnoszące się do indywidualnie oznaczonego podmiotu, lecz do pewnej kategorii potencjalnych adresatów) i abstrakcyjnym (czyli nie „konsumowanym” poprzez jednokrotne zastosowanie, lecz mogące zostać wykorzystane w nieograniczonej liczbie przypadków w przyszłości) wydany przez ustawowo wskazany organ administracji, staje się aktem normatywnym należącym do prawa miejscowego. Zatem, jeżeli akt prawotwórczy zawiera, co najmniej jedną normę postępowania o charakterze generalnym i abstrakcyjnym, a nadto rodzi po stronie jej adresatów prawa i obowiązki, to jest to akt prawa miejscowego.

Równocześnie wskazuję, że obowiązek ogłaszania aktów prawa normatywnych został wyrażony wprost w art. 88 ust. 1 Konstytucji RP, zgodnie z którym warunkiem wejścia w życie m.in. aktów prawa miejscowego jest ich ogłoszenie. W zakresie zasad i trybu ogłaszania aktów normatywnych ustawa o samorządzie gminnym w art. 42 odsyła do regulacji ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych, która w art. 2 ust. 1 wskazuje, iż ogłoszenie aktu normatywnego w dzienniku urzędowym jest obowiązkowe. Nadto zgodnie do treści art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 roku o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 17, poz. 95) akty prawa miejscowego stanowione przez organ gminy ogłasza się w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

W art. 4 ust. 1 przywołanej wyżej ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych ustanowiona została generalna zasada, w myśl której akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi